

๒๔

ความสุขที่คาดไม่ถึง

ถ้าเราฝึกใจให้หยุดนิ่งได้ถูกส่วน ถูกต้องสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จิตเราจะเกลี้ยงเกลา จะบริสุทธิ์ จะผ่องแผ้ว และมีความสุขที่เราคาดไม่ถึง

มีความสุขด้วยตัวของตัวเอง โดยไม่หวังคำชื่นชมจากใครๆ เลย เป็นความสุขที่มนุษย์ไม่เข้าใจ ชาวโลกไม่เข้าใจ และนึกไม่ถึงว่า มีความสุขชนิดนี้อยู่ มันเกินกว่าความคิดของมนุษย์ ไม่ว่าจะเรียนมาสูงแค่ไหนก็แล้วแต่ ไม่เข้าใจ

สุขที่คาดไม่ถึง คือ นึกไม่ถึงเลยว่า สุขอย่างนี้มีอยู่ สุขโดยไม่ต้องอาศัยวัตถุสิ่งของ ค่ายกย่องสรรเสริญ ชื่นชม ไม่ต้องอาศัยดวงตาที่ต้องดู ดูของรัก ดูคนรัก ดูธรรมชาติที่สวยงามแล้วเราถึงจะปลื้ม ถึงจะชื่นใจ ไม่ต้องใช้หูฟังเสียงคนสรรเสริญชื่นชมเรา หรือฟังเพลงให้เพลินๆ ฟังเสียงน้ำตก คลื่นกระทบฝั่งอะไรต่างๆ เหล่านี้ ไม่ต้องอาศัยอย่างนี้เลย หรือความสุขที่ได้ดมกลิ่นหอมๆ ต้องมีใครมาปรุงกลิ่นให้หอม ความหอมชนิดนั้นชนิดนี้แตกต่างกันหลากหลาย

สุขที่ไม่ต้องอาศัยจมูก ไม่ต้องอาศัยดวงตา ไม่ต้องอาศัยหู ไม่ต้องอาศัยลิ้นที่ลิ้มรส ถ้าได้รับอาหารที่อร่อยๆ ถึงจะมาช่วยปรุงแต่งลิ้นให้มีความสุขไปถึงใจจะไอย่างนี้

ไม่ต้องอาศัยกายที่จะต้องสัมผัสสิ่งที่นุ่มนวล ไปติดที่ระบบประสาทและกล้ามเนื้อที่ได้สัมผัส

ความสุขที่นอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้ คือ ปิดหู ปิดตา ปิดปาก ปิดทุกอย่าง และทำใจหยุดนิ่งๆ เมื่อจิตบริสุทธิ์ ถูกส่วน ขยายเข้าไปสู่ภายใน จะเข้าถึงความสุขไม่มีประมาณเลย

มนุษย์ในโลกไม่เข้าใจเลยว่า จะมีความสุขชนิดนี้ ทั้งๆ ที่ตัวเองถวิลหา แต่ไม่เคยสมปรารถนาสักที เพราะไม่รู้ว่ามันอยู่ตรงไหน ทำอย่างไรถึงจะถึงตรงนี้ แต่ผู้ที่เข้าไปศึกษาวิชาธรรมกาย จะต้องผ่านความสุขชนิดนี้แหละ และต้องเพิ่มมากขึ้นไปเรื่อยๆ

๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕